

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **B. M.**, bytem ....., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2016, č. j. ....,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.4.2016, č. j. ...., **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované z 18. 4. 2016, č. j. ...., kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 3. 2016 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Nesouhlasil s tím, že mu nebyl invalidní důchod přiznán, a proto navrhoval zrušení uvedeného rozhodnutí.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že napadeným rozhodnutím č. j. .... ze dne 18. 4. 2016 zamítla žalovaná námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č. j. R-8.3.2016-422/740 905 4719 ze dne 8. 3. 2016. Uvedeným rozhodnutím žalovaná zamítla žalobcovu žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), neboť žalobce nezískal pro nárok na tento důchod potřebnou dobu pojištění dle ust. § 40 odst. 1, 2 citovaného zákona. Žalovaná přitom vycházela na základě posudku Městské správy

sociálního zabezpečení Brno ze dne 8. 2. 2016, vyhotoveného ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., podle kterého byl žalobce shledán od 11. 1. 2016 invalidním podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jde o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 35%.

Žalobce se žalobou domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí soudní cestou, neboť se domnívá, že žalovaná nerozhodla správně.

K žalobě žalovaná uvedla následující:

Podle ust. § 38 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Podle § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.

Doba pojištění byla žalovanou zhodnocena podle prokázané doby pojištění a podle vlastní evidence o době pojištění, kterou měla žalovaná k dispozici. Jiná doba nebyla prokázána.

V případě žalobce posuzovala žalovaná pro nárok na invalidní důchod potřebou dobu pojištění z období 10 roků přede dnem vzniku invalidity, stanoveným posudkovou komisí dne 11. 1. 2016 od 11. 1. 2006 do 10. 1. 2016, kdy žalobce získal v tomto rozhodném období pouze 3 roky a 6 dnů pojištění a v době od 11. 1. 1996 do 10. 1. 2016 pouze 4 roky a 45 dnů pojištění.

Vzhledem k tomu, že nebyla splněna podmínka požadované potřebné doby pojištění, nezbylo žalované než žádost o přiznání invalidního důchodu rozhodnutím ze dne 18. 4. 2016 zamítnout. V rozhodnutí o námitkách žalovaná žalobci dostatečně vysvětlila svůj postup při rozhodování o nároku, a proč nemohla jeho žádosti vyhovět.

Žalovaná je přesvědčena, že žaloba není důvodná, neboť postupovala v souladu se zákonnými předpisy o důchodovém pojištění. Navrhovala proto soudu, aby žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, zamítl.

Krajský soud v Brně poté, kdy byla podána žaloba k soudu, ve věci provedl dokazování jednak dávkovým spisem žalobce vedeného žalovanou ohledně získaných dob pojištění, když vycházel z osobního listu důchodového pojištění ze dne 8. 3. 2016 a dále pak

v dávkovém spise ze založeného posudku o invaliditě vypracovaného lékařkou Městské správy sociálního zabezpečení v Brně dne 10. 2. 2016. Z tohoto posudku vyplynulo, že u žalobce se jedná o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, den vzniku invalidity byl stanoven na den 11. 1. 2016.

Krajský soud v Brně nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce dle platných právních předpisů a požádal o vypracování posudku PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně. Posudková komise posudek vypracovala dne 1. 11. 2017, kdy jednala ve správném složení posudkové komise, která jednala ve složení předsedkyně posudkové komise – posudková lékařka a další přisedící lékařka byla lékařka pracující v oboru neurologie.

Posudková komise po prostudování všech odborných lékařských nálezů v posudkovém zhodnocení a závěru uvedla, že u posuzovaného se jedná o muže se základním vzděláním, pracujícího v nekvalifikovaných dělnických profesích, premorbině se simplexní osobností, který dne 27. 6. 2014 prodělal krvácení do mozku v levostranné temporální oblasti, vstupně s lehkou pravostrannou hemiparezou a fluentní afazií. Stav velmi pravděpodobně na základě nově diagnostikované hypertenze.

Zahájena konzervativní terapie hematonu, zahájena léčba hypertenze s poměrně dobrou úpravou zdravotního stavu. V období 11. 7. - 17. 7. 2014 absolvoval rehabilitační léčbu za hospitalizace, propuštěn jako zcela soběstačný, komunikující, se zcela diskrétní pravostrannou symptomatologií.

Dne 29. 8. 2014 proběhla neurologická kontrola posuzovaného, po stránce neurologické zjištěn stabilizovaný stav – tj. zcela frustní pravostranná symptomatologie, po stránce mentální orientován. Ze strany neurologa možné opětovné pracovní zařazení s omezeními až po kontrolním vyšetření magnetickou rezonancí dne 31. 10. 2014.

V tomto smyslu je formulována i zpráva praktického lékaře z téhož data, konstatující nutnost šetrícího režimu do vyšetření magnetickou rezonancí dne 31. 10. 2014.

Dne 31. 10. 2014 prokazuje MR mozku zcela stabilizovaný stav, pouze zbytek hematomu, bez další progresy, bez dalších komplikací.

Od tohoto data – tedy od kontrolní magnetické rezonance lze považovat zdravotní stav posuzovaného za stabilizovaný, s ustáleným neurologickým nálezem, se zavedenou léčbou hypertenze, s možností obnovení pracovní schopnosti s omezeními vzhledem ke zjištěnému zdravotnímu stavu, tak jak konstatují obě vyšetření z 29. 8. 2014 - tedy odborné neurologické a praktického lékaře.

K datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 18. 4. 2016 byl u posuzovaného prokázán stav po mozkovém krvácení ze dne 27. 6. 2014 s reziduální zcela lehkou neurologickou symptomatologií.

Hypertenze byla залечена s dosažením uspokojivých hodnot krevního tlaku, bez dalších prokázaných komplikací.

Stran simplexní osobnosti se jednalo o stav již premorbidně vzniklý, při kterém schopnost případně významné poruchy chování u posuzovaného prokázány nebyly.

Stav po operaci menisku nevykazoval žádnou funkční poruchu.

V závěru pak posudková komise uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného přijednání došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo cévní postižení mozku s lehkým funkčním postižením.

Pokles pracovní schopnosti posuzovaného PK hodnotí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. ve znění platném od 1. 1. 2010 následovně:

kapitola VI., položka lb) ve výši 35% (rozpětí 20-35%).

Rozhodující postižení funkcí hodnotí PK na horní hranici rozpětí, a to s ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti.

Pro další navýšení procentního hodnocení PK MPSV ČR neshledala objektivní podklad.

Dnem vzniku invalidity je 31. 10. 2014 (tj. den kontrolního vyšetření MR prokazující stabilizaci zdravotního stavu a možnou adaptabilitu posuzovaného).

Jedná se o invaliditu I. stupně dle platné legislativy.

S uvedeným zdravotním stavem byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně nižšími nároky na tělesné a duševní schopnosti.

Případné rekvalifikace na jiný druh výdělečné činnosti je s ohledem na prokázaný zdravotní stav schopen.

Pokles pracovní schopnosti je hodnocen ve shodě s lékařem MSSZ Brno.

PK MPSV Brno však na rozdíl od lékaře MSSZ Brno shledává pro vznik dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a tedy i invalidity jiné datum, tj. datum kontrolního vyšetření magnetickou rezonancí zcela ve shodě s doporučeními vyplývajícími z odborného nálezu neurologického ze dne 29. 8. 2014 a z nálezu praktického lékaře z téhož data.

Posudková komise tedy stanovila jiné datum vzniku invalidity, než z něhož vycházela žalovaná při vydání rozhodnutí jak ze dne 8. 3. 2016, tak 18. 4. 2016, kdy v obou případech bylo datum vzniku invalidity stanoveno na den 11. 1. 2016.

Podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 40 odst. 1 písm. f) uvedeného zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků.

Podle § 40 odst. 2 zdp potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončených po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.

V daném případě bylo z posudku PK MPSV ČR ze dne 1. 11. 2017 zjištěno, že zdravotní stav žalobce odpovídá invaliditě I. stupně, a to od data 31. 10. 2014. Bylo tedy zjištěno nové datum vzniku invalidity u žalobce, datum dřívější, než stanovil lékař MěSSZ Brno, a proto bude nutné znovu posoudit, zda dle ust. § 40 odst. 1 písm. f) a § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění žalobce splňuje dobu potřebnou pro vznik invalidního důchodu a teprve poté vydat nové rozhodnutí.

Proto krajský soud rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2016 zrušil dle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž je žalovaná vázána právním názorem, který soud v tomto rozhodnutí vyslovil, tedy že bude nutné znovu posoudit, zda žalobce pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně splňuje potřebnou dobu pojištění a teprve poté bude možné vydat nové rozhodnutí.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci měl úspěch, náklady řízení nežádal, a ani mu žádné nevznikly, a pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. prosince 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně